

Un nou equip en una nova diòcesi

Som el nou equip ACO de Getafe (Madrid), i en aquest article pretenem mostrar una mica nostres orígens, qui som, quin ha estat el nostre recorregut i per què vam decidir entrar en aquest moviment.

El nostre Equip està compost per 10 adults (Marino, Bea, Alex, Jose Luis, Mari Jose, Sonia, Millán, Susana, Fernando, que és el responsable, i el nostre acompanyant Víctor, Fill de la Caritat) i 9 nens/es, on el major té 11 anys. Exceptuant a aquests últims i al nostre acompanyant, la mitjana de l'equip ronda els 40 anys. Aquest últim curs va deixar el grup l'Àlicia (ella no va voler continuar en la nostra nova etapa a l'ACO).

La nostra activitat laboral és molt variada i rica, des de funcionaris de l'administració pública, professors i investigadors, a informàtics, administratius, comptables i

comercials, en l'empresa privada.

Portem reunint-nos des de fa uns 10 anys i encara que mai ens hem posat un nom "oficial", entre nosaltres ens reconeixem com "L'Equip de Vida" o, de forma més íntima, "Equipo A".

El barri de l'Alhóndiga, punt de partida

Pensant quin podia ser el nostre origen, el punt de partida, allò que ens pugui identificar com a grup en els inicis, ens venia al cap el barri de l'Alhóndiga, en què gairebé tots vivíem i ens vam conèixer.

En aquest barri obrer de la perifèria sud de Madrid descobrim, tant a la parròquia de San Rafael (en els moviments d'Acció Catòlica Especialitzada Junior i JOC), com en diferents grups juvenils (Club Juvenil Tiempo Alternativo, Casa del Barrio...), els espais de

creixement personal on madurar com a militants i, des dels valors cristians, construir i portar el Regne allà on érem (estudis, treball, barri, família...). Perquè el nostre barri ha tingut i té moltes mancances a tots els nivells, però és un barri amb una vida associativa molt rica.

Sols és més difícil viure contracorrent, en una societat que ens impulsa a l'individualisme, la competitivitat i el consumisme.

A les nostres esquenes portàvem molt de la Fe-Vida-Acció "beguda" en els moviments en què havíem estat, on descobrim el nostre sentiment de pertinença a la Classe Obrera. Aquesta va ser una etapa fonamental que, sabem, ens va ajudar a ser com som en tots els aspectes. Amb el temps, tots ens vam anar fent grans, deixant els moviments juvenils, on havíem descobert Jesús de Natzaret com a referent en la nostra vida, casant-nos, tenint fills i... altres necessitats.

Créixer i madurar en la fe

En nosaltres romania la necessitat de seguir creixent i madurant la nostra Fe, de continuar sembrant en els nostres ambients (al barri, la parròquia, la feina, al sindicat, el col·legi dels nostres fills), però pensem que sols era més difícil viure contracorrent, en una societat que ens impulsa a l'individualisme, la competitivitat i el consumisme.

Els militants de l'ACO de Madrid, ens han prestat tota l'ajuda que hem necessitat.

Valorem molt el tenir un espai on continuar creixent al costat d'altres, revisar la vida en comunitat, a la llum de l'Evangeli, per intentar seguir actuant-hi d'una manera més reflexiva, solidària i humana. Sobretot, no volíem perdre els valors cristians que havíem descobert en la nostra infància i joventut. Per això vam demanar ajuda a Víctor, que des de llavors ens acompanya.

Som conscients que la nostra realitat ha canviat, ja no som uns jovenets, i els fills són una realitat nova que canvia moltes coses, igual que els treballs i els seus horaris (de vegades impossibles per compaginar la vida familiar i personal), però tenim una

certesa: "la necessitat de formar part d'un equip que alimenti i regui aquestes arrels que ens fan seguir creixent com a persones".

De l'estancament a l'elecció

Fa dos anys vam arribar a un punt d'inflexió, teníem la sensació d'haver-nos estancat, de no avançar, i va sorgir la necessitat de buscar "alguna cosa" que ens ajudés a continuar, una estructura i una comunitat que ens alimentés i ens encoratgés. Després de valorar diverses opcions (grups parroquials, HOAC, Pastoral Obrera-EPO...), ens trobem, de la mà d'antics militants de la JOC (vells coneguts i amics), amb l'ACO.

Creiem que, el seu testimoni d'il·lusió, l'adaptació a la realitat de cada equip, l'existència d'una estructura forta i viva, la seva forma i mètode de treballar i els seus referents (amb els quals ens identifiquem), ens van ajudar a decantar-nos per l'ACO.

Des del primer moment, els militants de l'ACO de Madrid, ens han prestat tota l'ajuda que hem necessitat, amb acompanyament al nostre responsable i espais d'apropament i contacte personal.

I aquí estem, començant un nou curs, amb molts problemes per compaginar horaris i poder veure'ns, però amb molta il·lusió, i esperant

trobar a l'ACO aquest impuls que buscàvem a l'origen del nostre camí: "poder agafar les regnes de les nostres vides i deixar al Pare que els doni forma, creixent en l'Acció i el Compromís militant".

Revisem la vida en comunitat, a la llum de l'Evangeli, per intentar seguir actuant-hi d'una manera més reflexiva, solidària i humana.

Ens sentim una família i intentem que el centre de les nostres reunions segueixi sent la nostra vida, les nostres preocupacions, pors, esperances i alegries, acompanyats per Jesús de Natzaret, i sentint que en el tema de la Fe ens queda molt per madurar i créixer. En resum, fent camí al caminar i sentint-nos uns afortunats per tenir aquest espai privilegiat que enriqueix la nostra vida.